

రత్నమత్ర కళ్లు

గూట్ల వద్ద వీర అద్దంముక్క వేరిలో రత్నమ్మ. మాచి కళ్ళింకా మాచి మీసంబూడడు తీసుకుంది రత్నమ్మ. వెలుతురు కోసం గుడిసె అట్టి కాపేసేదీపించాలి!
 అద్దంలో తన ముఖం చూసుకుంది. ఒక్క గంతులో గుడిసెలోకి వెళ్ళిపోయింది రత్నమ్మ. కళ్ళనిండా కాటుక పెట్టుకుంది రత్నమ్మ! మాచి మాచి తరువు కొన్నాడనుకుని చంటాడు నిర్దరోతున్నాడు. మూసే మురిసిపోతాడు! 'ఇయ్యాం మరీ బాగాకుదిరింది గుడ్డకయ్యలలో తన ముఖం కప్పేసుకుంది! మెల్లిగా కాటెట్టుకోడం. మాచి నిజంగానే మురిసిపోతాడు!' వెనక్కి తిరిగి చూసింది. మాచి రాలేదు!
 దడిదగ్గర చప్పుడైంది. అటువైపు చూసింది కైటనులకమంచమీదే కూంబడ్డాడు! చిత

కోసం వచ్చింది రత్నమ్మకి! గుండూ గుడిసెయింటి వచ్చింది. మాచేవోలాగున్నాడు! రెండు కర్నూ సేతుల్లో కప్పుకున్నాడు! వాడి ఎవర కూర్చుంది రత్నమ్మ.
 "ఏం, మాచా? ఏంటయింది?!" జాలిగా అడిగింది. రత్నమ్మకళ్ళల్లోకి మాచాడు రంగు. కళ్ళనిండా కాటుక పెట్టుకుంది రత్నమ్మ!
 రత్నమ్మలో అందంగా కనిపిస్తోంది! రత్నమ్మ

సలా ఉపయోగించండి! దాని తొలగింపు?

బుర్రకిందికి వాల్చేసుకున్నాడు రంగన్న. "మేస్త్రీ నాగన్న నన్ను పనిలోంచి తీసేసినాడు! రేపు నుంచి వాకు కూలీ రాదు! కారణం నేకుండానే తీసేసినాడు. ఏం తప్పు చేశానంటే నెవ్వనంటున్నా!"

రత్తమ్మగుండె గతుక్కుమంది! ఎందుకు తీసేసి వాడో తనకు తెలుసు!

ఎదవ పచ్చిచామ! అనుకున్నంత వనీ చేసేసినాడు!

రత్తమ్మ రక్తం ఉడిపిపోయింది. "మా బయపడకు మావా! గడ్డి గోసే నే సంపాదిస్తాను! మనిద్దరం ఆయిగుండడం మేస్త్రీ నాగన్నకి గిట్టడం లేదు!"

రత్తమ్మకళ్ళు చింతిస్తున్నట్లుగాయ్యాయి! రత్తమ్మ కళ్ళెక్కడికో చూస్తున్నాయి!

రంగన్నలో వైతన్యం కలిగింది! లేచి నిలబడ్డాడు. రత్తమ్మ బుజాలు పట్టుకున్నాడు. "గొల్లపేటోళ్లందరినీ గాదని నన్ను వెళ్లేదేమి ఆ కళ్లందరికీ నా మీద లూసు! ఏడవనియో! ఆళ్లందరినీ ఏడవనియో! ఆళ్లేడినే

కొడి నువ్వందంగుండు! నీ కళ్ళు నన్నే నూడాల!"

రోజు కూలీ రాపోతే బ్రతుకెలాగ వెళుతుందో అన్న భయం కలిగించిన ఆనేశం అది! అది రంగన్న కొక్కడికే తెలుసు! రంగన్నగుండె బరువెక్కింది! అతని కళ్ళ వెంట రెండు వీటిమక్కలు రాలి రత్తమ్మ బుగ్గల మీద పడ్డాయి.

గడ్డిమోపు నెత్తిమీద పెట్టుకుంది రత్తమ్మ! "ఎంత ఉన్నా ఆ యేడాకులెత్తి నీ కెలాగా దీరదు! మా నెడ్డదిన్నావు గాని, నడు నడు! మెట్ట దిగేసరికప్పుడీ మన పని! నీకట్టిపోతంది!" బలుసాకు తింటున్న తన మేక (పేరు, రావుడు.) ని నుండలింది.

"రావుడు" కదలేదు! రత్తమ్మకి కోపం వచ్చింది. "నీ గ్లాడేటేనే సెబుతుంట!" పక్కనున్న ముళ్ళకంప కాలితో తీసి చేతికందించుకుంది.

రావుడు కొంచెం భయపడింది. మరో పాద దగ్గరికి పరిగెత్తింది.

రత్తమ్మ అలిసిపోయి ఉండని దానికి తెలిదు! రత్తమ్మ పొద్దుటినించి ఏమీ తినలేదని దానికి తెలిదు! ఆమె గడ్డిమోపు అతి కష్టంమీద మోస్తూండనికూడా దానికి తెలిదు! రత్తమ్మని చూస్తే ఆటతప్ప మరేమీ దానికి తెలిదు!

"ఇదిగో రావుడా! నాకు సిరాకెత్తించకు. వాగ్గేనా కోపం వల్లే అనల్పిన్నింటికి దీసికెళ్ళు! నీకట్టి దుగ్గడెల్లానికి బరులు రాయికంపా డెల్లావు! మా బాగాదొరికెనని నిన్ను కైమా చేసుకుంటారక్కడోళ్ళు!" రావుడు కదలక పొడం పుట్టమికి చిరాకెత్తించింది. వాటంచూసి, దానిలోకే పుట్టుకుంది!

గంగమ్మ చేతిలోంచి తప్పించుకుని గబగబా మెట్ట దిగింది రావుడు! మెట్ట దిగువున కాలు జారి పుంత గట్టుమోచున్న బొమ్మచెవుడు డోంకలో చిక్కుకుంది. కదలకే గింగిరా కొట్టుకుంది. జాలిగా వెనక్కి తిరిగి చూసి "మే! . . ." అంది.

"అయ్యో నా రావుడా!" అనుకుంటూ గబగబా మెట్ట దిగింది రత్తమ్మ! రావుడినుట్టే ఓపికలో సగం కూడా తనకు లేదని మెట్ట దిగిన గాని రత్తమ్మకి తెలిలేదు!

"శనిముండాదాన్ని! నిన్ను డోంకలో తోసేశాను! నా రావుడా! నీ కెప్పు ముళ్ళు గుచ్చారాయో!" గడ్డిమోపులో ఉన్న కొడవలి తీసి డోంక సరికింది రత్తమ్మ. ఒక్క గంతులో పుంకలో చురికింది రావుడు! రత్తమ్మ కాళ్ళను సెనచేసుకొని తనకు కలిగిన బాధను వ్యక్తం చేసుకుంటూ "మే! . . ." అని అరిచింది.

రత్తమ్మ కళ్ళంట నీళ్ళు తిరిగాయి. గడ్డిమోపు కింద పడేసి రావుణ్ణి కాగలించుకుంది. "నే నిప్పిపోయాను రావుడా! ఇంటికెళ్లక రానం అడిక్కాలే! తగ్గిపోడి! ఏదేకురావుడా! ఏదేకు!"

రావుడి బాధరా తగ్గిపోయింది! శరీరం అంతా ఒక్కసారి విడిలింపబడిన, సెంకెనని ముందుకు గంతులేంది.

గడ్డిమోపు నెత్తిమీద పెట్టుకుంది రత్తమ్మ! ముందర రావుడా, వెనకాల రత్తమ్మ నడుస్తున్నారు. అగ్ని రాణినుకునీ యాంబుషోయింది. పాడురావుడా తీసుకోసేసింది!

పెద్దకాపుగారింట్లో గడ్డిమోపుడేసి, డబ్బుల్లేసు కోవాల! కోడలయ్య దుకాణంకాడకెల్లి బియ్యం గొరుక్కోవాల! ఇంటికెళ్లి అగ్ని రాణినుకునీ మాడకి వండిపెట్టాల! అవతల గుంటడే వేదుర్తున్నాడో యేంట్!

అమృతాంజనము

ఒక్క నోప్పులను చప్పున తగ్గించే చల్లని మందు

- అమృతాంజనము వీరిధంగానూ శోభించేయను సొబ్బి పుష్పహారు కొట్టిగా రక్షిస్తాడు
- అమృతాంజనము సొబ్బి షేడర్లకూ తగ్గిస్తుంది ఇందులో అక్షరంత కేవలమంతమైన పని జేషధలున్నాయి
- అమృతాంజనము తొడుకుంటే పల్లకాడయినా పుంటుంది ఇందులో కర్మకరం మెంథోల్ మున్దైరెని చేరివున్నాయి
- అమృతాంజనము ఎక్కడ అతివేస్తుంది ఒక్క నీసా ఎంతోకాలం అతివస్తుంది

75వేళ్ళకా త్రింకొంటినినెమ్మ వెలుగులేంది

అమృతాంజనం దిమ్మలపేరి అమ్మల యాంబుషోయి కేవలం ఇంకానే పరంబంబం

రత్తమ్మ చేతిలో రూపాయ పడేస్తూ "మేక నీదేనేటే!" అన్నారు వెన్నెర లుగారు.

"నిత్రం బాబయ్యా!" చేతులు సులువుకుంది రత్తమ్మ!

"ఎల్లండి మనూరికి మిన్నిరుగారొత్తన్నారు. మణిసినపిల్లాయి. వేకుంపు. ఏదో ధర మాను కుందారే!"

రత్తమ్మ గుండెలుగతుక్కుమన్నాయి! మనిషి వెలవెం పోయింది! ఎదురుగా ఉన్నది పెద్ద కాపుగారు! ఆయన మాటకి తిరుగునేదు! రావుడివేపోసారి జూసింది రత్తమ్మ! ఇంటిదిగ్గర చుండాడు బ్లావకం వచ్చాడు!

అందం కళ్లలోనే ఉంటుంది. కాటుకతీర్చిన కళ్లు మరే అందంగా కనిపిస్తాయి. పేదరికం అందాన్ని మింగదు. కానీ అందమైన కళ్లను చూచి వరించిన మనసు, మనిషిని మాయలో ముంచుతుంది. అందమే శ్రతువై సుఖాన్ని దూరం చేస్తుంది. మగనాలి పేద అయినా, గుణం గొప్పది కావచ్చు గదా!

చేస్తావు ఆ తప్పులూ పెట్టావుగాని వైపు చూసొద్దా!
 "కాదండి బాబుగారు! మరి గతేనండి. ఇంటికాడ నంటికి పాలు సొల్లెట్లండీ. ఆడికి దీనిపేత పోతన్నాను. దీన్నమ్మేత్తే గుడరదండి!"

"చంటాడికి మేకపోతుంటే గేదెపాలిస్తా రోజూ మా ఇంటికొచ్చి పట్టికెళ్ళ!" బుర్రమీసం దువ్వుమీసం చంకతో కర్ర నెలకానించారు పెద్దకాపుగారు.

"అదిగాదండి బాబయ్య! మా జాలోళ్లకి మేకపోత మెరుగండి! అయినా రావుడంటే నాకు పేణం బాబు!" రత్తమ్మ కళ్లంట నీళ్లు కారాయి. "నా నెల్లెలు పోయినాడే రావుడుట్టండండి! ఆ యేట్టించి ఇదే నా నెల్లిలండి! అలాటి పళ్లకి నా రావుళ్ళియ్యలేనండీ! దండాల బాబయ్య! పున్నించండి!"

"ఓనీ నీ తప్పిదియ్యో! అది నీ నెల్లెలేంటే. . ." పెద్దకాపుగారింకా ఏమిటో అంటున్నారు! వినిపించుకోకుండా అక్కణ్ణింపి గబగబా వచ్చేసింది రత్తమ్మ! రావుడమె వెనక్కాలే వచ్చేసింది.

కోవలయ్య కోట్టు దగ్గర కెల్లె బియ్యం కొనుక్కుని ఇంటిదారి పట్టింది రత్తమ్మ.

కోవలయ్యకి మరి కరువెక్కువై పోతంది! రోజూ రోజుకీ బియ్యం తగ్గించేతన్నాడు! సరిగా దింపే ఈ బియ్యం మావకే సొలవు!

ఎదవ పచ్చినోదామేస్త్రీగాడు! ఆడి కొంక తగలెయ్యో! మావని మల్లా వన్నెకి తీసుకోడంట్ట!" గొల్లపేటంతా దాలుకుని తన గుడిపె నెలన గంగమ్మకి ఆకలిపిద్దువో ఆహ్వానం ఇచ్చాడు తన రెండేళ్ల చంటాడు! మావ రంగన్న వాళ్ళి ఊరుకోళ్ళట్టు లేక తంటాలు వదుతున్నాడు.

"ఇంటికాడ నేలేపోతే ఇలాగే నేటి యేడిపించుకోడం! కోవలయ్య వడిగి ఓ బిన్నెత్తేనా పెట్టకూడదంటారా? ఏ దిల్లగియ్యో!" కొడవలి చూరులో దోపి చంటాళ్ళి చంకలోకి తీసుకుంది రత్తమ్మ!

రావుళ్ళి దడికి కట్టేసి, అమాయికంగా రత్తమ్మ వేపు చూశాడు రంగన్న.

రత్తమ్మకళ్ళు లోతుకి పోయాయి. నీరసంగా ఉన్నాయి!

రత్తమ్మ సిక్కిపోతంది! దాని సంపాదనమీదే తను బతుకుతున్నాడు. సిగ్గు లేనోడు!

ఎర్రగా బుర్రగా ఉండి రత్తమ్మ నల్లబడి పోతంది! ఆ ఎదవ మేస్త్రీగాడు తనకు పనివ్వడు!

ఏదో ఆలోచన తట్టి గబగబా రత్తమ్మ దగ్గరికి వచ్చాడు రంగన్న! "ఓసే రత్తీ! ఓ పని జేతేనో!"

అంటూ రత్తమ్మ వక్కన చలికిలబడ్డాడు!

"ఏదిటి!" అన్నట్టుగా రంగన్నవంక జాసింది రత్తమ్మ!

"రావుళ్ళి అమ్మేత్తే వంక కూసాయలొత్తాయంటి!"

పిల్లాళ్ళి రెండో వేపుకు మార్పుకుంది రత్తమ్మ "నీ ఎదవబుద్ధి నువ్వును! మా నెద్దాలోసించేవు గాని నువ్వు గమ్మునుండు. నా పీకలో పేణం ఉండగా నువ్వు రావుళ్ళమ్మడానికేల్లెడు! డబ్బుకోసంవని నా నెల్లెల్లమ్మేసుకున్నాం! ఆళ్ళ సేతుల్లో నా నెల్లెలు పచ్చింది కాని డబ్బేనా మనికీ మిగిలించేటి! అది పచ్చిపోయినాడే రావుడుట్టండి! దీన్నమ్మి నా మళ్ళి అలాగే అప్పటి! వంకం నాశనమవుద్ది! ఇలాటి ఎర్రకూతలు మరెప్పుడూ కుయ్యబోక!"

రంగన్న చల్లారినోయాడు! "పానీత రత్తీ! కోప్పడకు అది నీ నెల్లెలన్న వంగలి మచ్చిపోయాను!"

తనకు పనిలేదు తిండి లేదు!

ఏమీ తోచక లేచి కూర్చున్నాడు రంగన్న! ఆ మేస్త్రీగాడింక తనకి పనివ్వడు. ఆ ఊళ్ళో మరో పనిలేదు. గడ్డికొయ్యడం రత్తమ్మే నెయ్యాలి గాని తనకి సేతగాడు! సాలీసాలి తిండితో తనగూడా ఓపిక తగ్గిపోతంది! రోజు రెలా వదుల్తాయో, ఏంటో? దొరకని నమాధానం కోసం వెతుకుతున్నాడు రంగన్న. పాలముంతలో వంటపాకలోకి పోతున్న రత్తమ్మ ఓ సారి మావకేసి జాసింది! ఆది బాలకం సూత్తే తనకి బయమేతుంది!

దానిమీద పాలముంత పెట్టి, చంటాళ్ళి తెచ్చి ఒకో వేసుకుంది.

మావ! దిక్కిపోతున్నాడు! కెంగెట్టేసుకున్నాడు! తను తెచ్చే సంపాదనమీద బతుకుతున్నాడని సిగ్గు పడిపోతన్నాడు! ఎక్కడికేనా పారిపోతాడేమో? గుడిపి వదిలి ఎక్కడికి వెళ్లంమానేశాడు! కనేరీకాడ కెల్లె

గాంధీజీ సూత్రాలు

సిసలైన కాంగ్రెసు వ్యక్తి

సిసలైన కాంగ్రెసు వ్యక్తి నిజమైన సేవకుడు. సేవించటమే అతని నిరంతర ధ్యేయం. అతను సేవల్ని కోరడు. స్వనిషయంలో అతను అల్పసంతోషి. చివరి స్థానం ఆక్రమించటంలో అతను ఎల్లప్పుడు సంతృప్తి చెందుతాడు. అతనికి మత, రాష్ట్ర విభేదాలు ఉండవు. అతని దేశమే అతని పరమావధి. తాకికవాంఛల్ని అతను పరిత్యజించాడు. మృత్యువంటే భయంలేదతనికి. అందుచేతనే అతను సాహసీ. అతను సాహసవంతుడు కనుకనే ఉదారుడై నాడు. నృమత జలిగనవాడు కనుకనే క్షమించగలడు. అతనికి తన ఆశక్త, పరిధి బాగా తెలుసు.

* ఇదిగాంధీజీ తిరుణయూతి సూత్రాలం *

'ఎర్రమావ! ఏవకాయంత ఎర్రి అంటే అదేమరి!' అనుకుంది రత్తమ్మ!

"నువ్వు బయవడకు రావుడూ! నిమ్మ కైమా జేసుకుందామని జాతున్నారీ ఊరాళ్ళు! నేనుండగా ఆ పని జరగనివ్వనులే!" పాలు తీయడానికి మేక దగ్గర కూర్చున్న రత్తమ్మ దాని వీపుమీద ఆస్పాయంగా దువ్వింది.

వక్క గుడిసెలో బుల్లెయ్య అప్పుడే పనిలోంచి వచ్చినట్టున్నాడు! ఆడికి బుల్లెమ్మి నీకోత్తంది! నరసా లాడుమంటన్నట్టు లాల్లిదర్లరా!

వాళ్ల కులాసామాలలు మలకపంచంమీదున్నది రంగన్నకి కూడా వినిపించాయి!

వక్కింటి బుల్లెయ్యల గుషేరుగుండడానికి ఆడికిలా

అర్రాతి అయి ఉంటుంది!

గొల్లపేటంతా చాలా సేవయి పర్రు ముగిసింది!

ఆ లాల్లి పన్ను వదుకున్న రత్తమ్మకి నిత

కాసేపు రేడియో ఇని రాకాంటే యిమ్మ! గొల్లపేటో క్లంటేనే ఆడి తనయ్యం పట్టుకుంది! దాంట్ ఆడి తప్పేం లేదు! గొల్లపేటోళ్లంతా అలాటోళ్ళు మరి!

ఆ మేస్త్రీ నాగన్న కర్కొటకుడు! ఎదవపచ్చినోడు. ఆడికి తనమీద కన్ను! తనండగా ఉంటాడని, తనకి మావకీ సరిపోదని కబురంపుతున్నాడు! ఆడిదగ్గర కొక్కసారేనా గాని తనెల్లెగాని మావకీ పనివ్వడంట్ట! గొల్లకులంలో తప్పుబుట్టెడు. ఎదవనాకోడుకు! తను ఎర్రగుంటాడని ఏదో అనుకుంటున్నాడు. నివృతాటి దని తెలిదాడికి!

పాలు పొంగి గాలిలో వడ్లదాకా తనక్కడుండో తెలిదు రత్తమ్మకి!

శ్రీ ద్విభాష్యం

స్టంప్రెస్సింగ్ తో మిత్రజ్వలం
మడతలు నిర్మూలంగా
వేసుకోవండి

మీ గుడ్లను మాకు పంపండి

ఫోసఫస్ [ఉత్పత్తి]
ఎలక్ట్రిక్ డ్రై కేసర్స్

హైదరాబాద్ - సికింద్రాబాద్
అంతటా బ్రాంచిలు కలవు

A.A.

ఉచితము :

ఉచితము !!

తెల్లమచ్చలు

మా ప్రఖ్యాతిపొందిన 'డాగ్ సాపా' ప్రత్యేక
కాషెడము తెల్ల మచ్చలను సులభముగ పోగొట్టుటలో
1925 సం. నుండి ప్రఖ్యాతి పొంది యున్నది.
మాడు రోజులు వాడినంతనే మచ్చల తెలుపుతనం,
కొన్ని రోజులలో నమూలంగా వాతనము చేయగల
శక్తి కలిగియున్నది. ఉచితంగా ఒక సాకెట్ మండు
యివ్వబడును. నకలును చూచి మోసపోకండి.
WESTERN INDIA CO. (V.N.)
P.O. Katrisarai (GAYA)

ఇంకా పొడుగు ఎడగండి

నూతన శాస్త్రవద్దతులతో
వ్యాయామములతో ఎక్కువ
పొడుగు కండి. ఆరోగ్యవంతు
లవండి. స్త్రీ పురుషులకు ఎల్ల
రకు అనువైనవి. దీని వంటి
కోర్సు, లేక పుస్తకం మరొకటి
ఎంతమాత్రంలేదు. వివరములు
ఇంగ్లీషులోగాని తెలుగులోగాని ఉచితం.

TOTAL HEALTH,
283, Azad Market (AVP), Delhi-6.

వాయిదాలమీద ట్రాన్సిస్టర్

రు. 320/- ల ఫరీదగు
ప్రపంచ ప్రసిద్ధమైన
"టెలి-క్వీన్" 3 బాండ్
అఖిల ప్రపంచ సోర్సెట్
ట్రాన్సిస్టర్ ను రు. 10/- అల్పముత్తుపు
సెలెస్టి వాయిదాలమీద సొందండి. వెంటనే
వ్రాయండి.

ATLASCO (APVW)-22,
P O. Box 1329, Delhi-6.

నట్టడం లేదు. కంటాడు అప్పటిదాకా ఏదీ అన్నాడే
నడుచున్నాడు. వర్షం హోరున మొత్తి, తగ్గి
పోయింది. లేచి కూచుంది రత్నమ్మ. మలకమంచం
మీద మావ ఎర్రోళ్ళా పడుకున్నాడు!

చంటోడు మల్లా లేతే ఏం జెల్తాలో ఏవో?
తన దగ్గిలో సుక్క పాలుకూడా లేవు! కోవలయ్య
బిస్కెట్లు లివ్వనంటున్నాడు.
ఎదవనచ్చిందో మేస్త్రీగారు!

మళ్ళీ కపురంపేడు!
ఏదీ యేవయ్యింది. మావని మాత్రం మోసం
జెయ్యకూడదు!
మావ ఉత్త ఎర్రోడు!
రత్నమ్మకి నీరసం వచ్చింది. గుండెల్లోనొచ్చిట్టింది.
ఎన్నాళ్ళిలా గెల్లాలో ఏమో!
ఇంకో ఊరు పోదామంటే వద్దంటాడు మావ!
అయ్యచ్చిన గుడిసాదులుకుని ఎల్లం ఇట్టంతే
దంటాడు!

రావుణ్ణి కూడా అమ్మేసేలాగున్నాడు మావ! ఎంత
సెప్పినా ఇవేలా లేదు! ఎంతగాదన్నా ఇంటికాడేగాదేటి
యజమాని! ఆడిమాటే నెగ్గింది! ఆడి కడుపాకలి
ఆడిది! రావుణ్ణి కమ్మేత్తాడు! అయినా మాత్రం ఆ
కూడెన్నాళ్ళు తింటాడు! మళ్ళీ మామూలే! బొత్తిగా
నీరసబడిపోతన్నాడు! ఏ రోగం అంటుకుంటరో!

రావుడు సచ్చిపోతే తను సూడలేదు! అది తన
సెల్లెలు!
సంకోడు సిక్కిపోయాడు! ఏ రోగం వచ్చిందో
తెలీదు! కాళ్ళు నన్నబడిపోయాయి. బొజ్జ పెద్దదయ్యి
పోతంది! రాజులాగుండే గుంటుడు పీనుగులాగయి
పోతన్నాడు! సావం అడు మాత్రం ఏం జేత్తాడు! ఆకలి
తీరితేగా!

తన్ను గురించి అందరెందుకు బాధపడాల?
తన కళ్ళందం గుండపోతే మావ కింత కట్టం
వచ్చిపడేది కాదు!
ఒప్పుకుంటేనో?
వీ! ఎదవాలోచన!
ఆకాశంలో మెరుపు మెరిసింది!
రత్నమ్మ బుర్రలో ఏదో మెరిసింది!

"మేస్త్రీ నాగన్న నిన్ను రమ్మంటున్నాడు!" వక్కంటి
బుల్లెయ్యమాలలు వివి గబుక్కున మలకమంచం
మీంచి లేచి కూచున్నాడు రంగన్న!

"నన్నా!" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.
"అవునేవో! నిన్నే! పనిపీల్తాడంట. గేంగుమేనవని!
ఆసీనరుగా రియాల తుని వచ్చివారంట. అక్కడికి
నిన్ను దీనికెళ్లి పనిపీల్తాడంట!"
"కాయే నా సామిరంగ! నా గురించాడంత కట్టవడ్డం
గూడానా?!"

"ఎవడీదు! నీతో నా కేలాకోలమేటెనా!
ఒత్తానా, రావా! ఉన్నవళంగా ఈడుచుకు రమ్మన్నాడు!
బండికి పై మోతందంట!"

రంగన్న వంతోషానికి మేరలేదు! వంచి బిగించి
కట్టుకున్నాడు. తలపాగా పనిరించుకున్నాడు!
"మేస్త్రీ నాగన్నకి నా మీద దయ గల్గింది. నాకు

పనిపీల్తాడంట. నే పిల్లల్లానే రత్నీ!" అంటూ
పంటపాకలోకి ఓ కేక వేసి ఒక్క దూబులో ఏదిరోకి
వెళ్లిపోయాడు రంగన్న!

వాడు వెళ్లిన దాన్ని అదేవనిగా రెండు నిమిషాల
చూసింది రత్నమ్మ! రెండు కళ్ళనుంచి రెండు
నీటిచుక్కలు రాలి, ఒక్కో ఉన్న చంటాళ్ళ తడిసాయి!

"రత్నీ! నాకు పని కుదిరిపోయింది! మేస్త్రీ
నాగన్నకి ఇప్పుడు నే సంటే మా పెద్ద మేమలాగుంది!
నెల కొండ రూపాయలిత్తారంట. . . వనేంకో
దెల్సా? . . . రైలుపట్టాంమ్మటే బడిమేకులు
కొట్టుకుంటూ ఎల్లడం! ఇంతామందు పనికంటేదే
బాగుంటది. ఇవతల అన్నారంకాళ్ళేం అవతల గొల్లిసోలా
దాకా రైలుబద్దీలన్నీ మన పూచీయే! మేక్కె డోదులా
గున్నా దాని పని వట్టేనన్నమాటే!"

"ఏయే మాట్లాడవో! ఇయాల్తుంచి సువ్వుణ్ణి
కొయ్యడానికెల్లాగోడదైలసా! అంతా మన సంపాదనో!"
గుండెలమీద చెయ్యిస్తూ చెప్పేడు రంగన్న!
తలపాగా మెలిపెట్టెడు!

అమె మెక్కె చెయ్యోశాడు!
"నా సంపాదన తిండినికీ నీ కిట్టం లేకపోతే నీ
సంపాదన మాత్రం నే దింటానుకున్నావేటి? రత్నమ్మ
అంత ఎర్రదేవీ గాదుమావా! నీ సంపాదన సువ్వే
తిండిగాని!" అతని చెయ్యి విదిరించుకుంది రత్నమ్మ.
పంటపాకలోకి పారిపోయింది.

తెల్లబోయాడు రంగన్న!

"మా మావ కియాల జీతం ఒత్తాది కోవలయ్య!
నీ బాకీ అంతా రేపు దీర్చేత్తాడు! ఈ సామానొక్కటే
ఇచ్చేయ్యి. ఇంకా మళ్ళా నిన్నెప్పుడూ అరువడగను!"
"మావకి పనిచ్చిన కాళ్ళింపి మా ఇదిగా ఉంది
రత్నీయన్నారం! బా కీ అంతా తీర్చేత్తాడంటన్నా!
ఎంతేటే ఆడి జీతం?"

"అదంతా నీ కెండుకయ్య! బిస్కెట్లుపొట్టం
ఇల్లెయ్యి! లేనాతే నేనాతా!"

"ఓనీ నీ తప్పాదియ్య! పిల్లతల్లివైనా నీ పాగరలాగే
ఉండే! పట్టుకెళ్ళు పట్టుకెళ్ళి! బాకీ రేపు తీర్చక
పోయేవో, నీ పనిబట్టేనే!" రత్నమ్మచేతిలో బిస్కెట్లు
పేకెట్టించాడు కోవలయ్య!

రెండు రావాకులు రావుడునోట్లో పెట్టింది రత్నమ్మ!
ఎంత అప్పుజేసుకుందామమకున్నా కళ్ళమ్మటే నీళ్ళు
తిరక్క మావలేదు! రావుణ్ణి కాకలింపకుని రెండు
నిమిషాలు కళ్ళు మూసుకుంది.

కోచీవచ్చి పై మోతోందని జ్ఞాపకం వచ్చింది!
పైటచెంగులో కన్నీళ్ళు తుడుచుకుని అక్కణ్ణింపి
లేచింది.

వక్కంటి బుల్లెమ్మగారింట్లో చంటాళ్ళ అన్న
జెప్పింది. "మావకి తెల్పినాడెవడో ఇయాల నాలుగు
గంటల కోచీకి డ్రైవరుగా వళ్తన్నాడంట. మావని

(తరువాయి 62 వ పేజీలో)

ఇంజనీర్ల రెక్కించుకుండాడంట! మాచియాల ఇంజనీర్ల వల్ల వచ్చింది. సూర్యునికి నన్ను గేటుకి రమ్మన్నాడు. ఎల్లన్నాను. గుంటల్ని కొంచెం మానుకో! ఏడితే ఈ బిస్కెట్లు తెచ్చు!” బిస్కెట్లు పేకెట్టు బుల్లెట్లమ్మ చేతిలో ఉంచుంది.

ముందుకు పోబోయిన రత్నమ్మకేవ్ జ్ఞాపకం వచ్చింది. చంటాళ్ళి మరోసారి చంకలోకి తీసుకుని ముద్దెట్టుకుంది. తనివితీరా కౌగలించుకుంది. తిరిగి వాళ్ళి బుల్లెట్లమ్మచేతుల్లో ఉంచుతూ “ఆడికి నే నంటే పేణం! నన్నొదిలండలేదు!” పొంగుతూ వచ్చే దుఃఖాన్ని అతి ప్రయత్నమీద ఆపుచేసుకుంది.

బుల్లెట్లమ్మ ఆశ్చర్యపోయింది! “ఇదేంటక్కా! ఎక్కడికో ఎల్లిపోతన్నట్టుడులా వేటి? మళ్ళి ఓ అరగంటలో వచ్చేయ్యూ! అదేడితే నే జూసుకుంటాలే! నువ్వెల్లిరా. కోపికి పై మోతుంది.”

ఊరుచివర రావించెట్టు గగ్గిరకెల్లింది రత్నమ్మ! చుట్టూ ఎవరూ లేదని నిర్ధారణ చేసుకుని పాస్టాంగ వడింది చెట్టుమొదలు దగ్గర.

“తల్లీ నే జేసిన పని నాకు తెలుసు. ఆ యెడనికి తెల్పు. మల్లా నీకు దెల్పు. ఒక్కనుకుంటూనే ఈ ఎడవనికి తెగించాను. ఆ మాటకొత్తే ఈ పని నే జేసింది కాదు! నువ్వే చేయించావు. మాన ఉత్త అమాయికుడు! ఆ నాటినుంచీ మళ్ళి మాచని ముట్టు కుంటే ఒట్టు! ఇంకా నే బలికుంటే నా సంతానం నిలవదు. ఆడికి నే జేసిన అన్నేయానికి ఆడి సేతుల్లోనే నే చచ్చిపోవాలి! మాచకి నేనీ మాట జెప్పినా నమ్మడు. ఆడి సేతికి కొడవలిచ్చినా నన్ను నరకడు! ఆడి సేతుల్లోనే నే జచ్చిపోవాలి! అందుకే ఇయాల బయల్దేరుతున్నాను. ఈ సంగతాడికెలా సెప్పావో

రత్నమ్మ కళ్లు

(15 వ పేజీ తరువాయి)

ఈ పని నువ్వేలా చేయిస్తావో అంతా నువ్వే దిక్కు!” ఎవరో చూస్తున్న అలజడి విని అక్కణ్ణించి లేచింది రత్నమ్మ!

పొలంగట్టు దాటుకుంటూ గబగబా రైలుగేటు వైపు పడింది! రైలుపట్టాలమ్మటేదో బండి వచ్చేస్తున్నట్టు కనిపించింది! ‘అరేరే! ఆపిసం అయిపోయింది!’ అనుకుంది. కాని, అది మెయిలుకోపీ గాదు! ‘అమ్మయ్య!’ అనుకుని గుండెంపొడ చెయ్యి వేసుకుంది!

నాలుగు గంటలకోపీ రెండు గంటల తేటులో గొల్లపొలంపేషను వదిలింది. రత్ని చూస్తూండగానే ఇంజనీర్లచి దుర్గాడగేటులో దిగి ఆమెని సంతోష పెట్టాలని రంగన్న ఇంజనీర్లకేదేగాని, గొల్లపొలం పేషనులో చిన్నిగాడు చేప్పిన మాటలు నెమరేసు కుంటూంటే ఇంజనీర్ వేడికంటే అతని రక్తంలో వేడి ఎక్కువయిపోతూంది!

‘ఆ యెలరాత్రి ఆ మేస్త్రీగాడింటికే యెల్లిండన్న మాట! చక్కంటి బుల్లెట్లమ్మగారింటికి పిల్లాడి పాల కోసం ఎల్లెప్పని అబద్ధ వాడింది. ఎంత నీవకాని తెల్లింది? గేటులో దిగుతూనే నలుగురూ సూత్రండాగా కొప్పట్టు కీడిచి ఇంజనుకింద దాని బుర్రెట్టాలి! ఆ మేస్త్రీగాడికేం, ఎందర్నూ సూత్రాడు! దీనికి బుద్ధుండక్కల్లేదూ?’

“ఏమిటోయ్ రంగన్న! ఇంజనీర్ల వేడిక్కువగా ఉందా?” చిన్న డ్రైవరు మాటలు విని రంగన్న తుళ్ళిపడ్డాడు!

సరదాగా ఇంజనీర్ల కెక్కి రత్ని సూత్రండాగా గేటులో దిగాలని సరదా పడ్డాడు. సీ! ఎడవకోరిక! ఎర్రగున్న పెళ్లా నైపుడూ నమ్మగూడడు!

“ఏవో లెగాలోచిస్తున్నావేటోయ్ రంగన్న! బండెలా నడవితో చూస్తున్నావా?” చాదస్తంగా అడిగాడు ఆ చిన్న డ్రైవరు. అతను కొత్తగా పనిలో చేరేడు. అతని వృత్తిమీద అతనికి గౌరవం! ఉత్సాహంకూడా! విసకపోతే బావుండదని.

“సూత్రన్నానండి! తెలుతావుంది!” అనేశాడు రంగన్న తనకు తెలికుండానే!

దుర్గాడగేటు దగ్గరవుతూన్న కొద్దీ రంగన్న రక్తంలో వేడిక్కువోతూంది!

రంగన్న పరిస్థితి ఏ మాత్రం అర్థం చేసుకోలేక ఆ చిన్న డ్రైవరు “ఇదిగో! ఈ చక్రం పట్టుకో! గేటు దగ్గరవుతూంది! బ్రేకు వేయాలన్న మాట!” అన్నాడు!

అప్రయత్నంగానే చక్రం పట్టుకున్నాడు రంగన్న! దుర్గాడగేటికా లాదేదు!

ఏవో పెద్ద కేక! “మాచా!” అని లాగుంది. సడెన్ బ్రేక్! పెద్ద డ్రైవరు అరిచాడు.

అరవాత కొంతసేపేమయిందో రంగన్నకి తెలిదు! అతనికి మెలకువ వచ్చేసరికి మాత్రం రైలుబండి ఆఖరిపెట్టుచివర రెండు రైలుపట్టాలనుద్ధా రత్నమ్మ తల రక్తం కక్కుకుంటూ కనిపించింది! రంగన్న నీరైపోయాడు!

అరాధన

చిత్రం—కడర్ల శేషయ్య (హైదరాబాద్)

“నే జేసిన తప్పుకి నువ్వే నన్ను నరకాల!” అంటూంది రత్నమ్మబుర్ర!

కళ్ళనిండా కాటుకెట్టుకుంది రత్నమ్మ! రత్నమ్మ కళ్ళు రెప్ప వడకుండా తనకేసే సూత్రన్నాయి! ‘గొల్లపేటోళ్లందర్నీ గాదని నన్ను నువ్వు పెళ్ళేదేవని ఆళ్లందరికీ నా మీద యాసు! ఏడవని! ఆళ్లందర్నీ ఏడవనియ్! అల్లేడిసేకొద్దీ నువ్వందంగుండు! నీ కళ్ళు నన్నే సూడాల’ తనకి పని పోయినన్నాడు రత్నికీ సెప్పాడు. రత్ని అలాగే సేసింది! దాని కళ్ళెప్పుడూ తననే సూత్రాయి! తనకీ, పంట్లోకి కూడా సూసింది పోయింది రత్నమ్మ! తన కెప్పుడూ రత్నమ్మ కళ్ళే గేసుకం వత్తాయి! ★

విజంట్లు కావలెను

100% టెలివిజన్ షర్టుముక్కలు, పాల్ ముక్కలు, చీరెంకు కమిషను లేక రు. 225/- నుంచి రు. 475/- వరకు జీతంపొడ విజంట్లు కావలెను. షరతులకు, పూర్తి సైజు నిడివి ఉచిత శాంపిలుకు వ్రాయండి.

SHAKTI AGENCIES (WAP)
Qutab Road, Delhi-6.

వాయిదాల మీద

సుప్రసిద్ధ మైన అతి ప్రపంచ జపాన్ మాడల్ టెలివిజన్ టెచ్చు (ట్రాన్సిస్టర్). ఇప్పుడు ఇండియాలో వెలసరి రు. 15/- ల వాయిదాలలో లభిస్తుంది సంగీతమును పోతోతో పాలు ఆనందించండి

TRANSISTOR CENTRE (India)
P.B. 123 (WAP) New Delhi-1.